

IOANNES RENODÆVS

BENEVOLO LECTORI.

HÆc est Pharmacopœa magna, candide Lector, aut si mauis, vniuersa artis medicamentaria doctrina, quam vix adhuc vllus in opus vnum congeffit, aut debita methodo digessit, aut in artem redegit. Hac, inquam, prima est Medicina curatricis filia, qua sedula artifex, ac veluti Medici manus, non modo salutarem quamuis Antidotum parat, sed ingerendam exhibet, & topicum admouet ipsa, atque sanandis agrotis non exiguas suppetias adfert, cuius nunc laudes egregias à Medicina, tanquam radios à Sole prodeuntes huc attexere nec libet, nec licet: verum grauiter fero tam vtilem artem indigne ac perperam à multis exerceri, qui ne quidem priora illius elementa norunt, aut illis noscendis operam nauarunt. Eorum autem, qui huic arti segnus incumbunt, alii in antiquiores Græcos sua vecordia culpam reiciunt, qui vel simplicia incognita, aiunt, aut inusitata, aut indebite parata prescribunt: Alii tum in Barbaræ gentis idiomata, non satis fideliter ab interpretibus expressa, tum in simplicia, qua exotica tellus eructat, sibi inuisa. Sunt qui suam opponunt ignauiam difficultatib. artis, cuius præcepta nullus hucusq. simul omnia contunxit, aut optima methodo, sine qua vix quicquã discitur, aut scitur, disposuit, sed hic tantũ sparsim quedã, ille alia, prout in ea parte sese magis exercuit: Multorũ tamen extant libri & vulgari, & Latino sermone conscripti, qui de re Pharmaceutica tractant, quam Fernelius multis præceptionib. stabiluit, Sylius præparationib. il-

* 3

lustrauit

lustravit, Rondeletius compositionibus ditavit, VVeckerus laboriosus
transcriptor & confectionibus aptis ornauit, & ineptis oneravit. Est ve-
ro cachinno dignum, multos composita medicamenta describere, quo-
rum simplicia penitus ignorant, compositionis rationem, & apparandi
modum. Est & flagitio plenum, imo cruce dignum alios non modo medi-
camentorum, sed monetarum adulterationem, & ponderis accretionem
docere, & Pharmaca quadam literis mandare & laudare, qua sine sani-
tatis iactura vix ingeruntur: Nam cum optima quaeque sint adiaphora,
& pro ratione boni vel mali vsus prosint vel obsint, si quae ab imperitis,
velim expertis, vel non probatis scripta dantur, suspecta sunt, infida, aut
non satis secreta. Ne quis autem in posterum se excusatum velit, si osci-
tante Pharmacia exerceat, & simplicia male seligat, pariet, misceat,
opus hoc Pharmaceuticum exhibemus: Quod multo fecundius conscri-
ptum, facundius elaboratum, feliciter absolutum, ab alio quodam ex cla-
rissimis Medicis Parisiensibus, quorum minimus sum, habuisses, can-
dide lector: Quot enim viri sunt, tot oracula, tot Apollines, tot Medi-
cina principes, qui tum docendo, tum medendo vitam quidem laborio-
sam, sed gratam, felicem, honoribus multis decoratam Lutetia degunt.
In ea enim, quae velut est orbis in vrbe, vix singulis datur horis diurnis,
vel cibandi, vel placide respirandi tempus, illorumque Musa silere ma-
lunt, quam scriptitare, vel ignauorum quorundam exemplo, ineptire.
Ego vero nocturnis lucubrationibus, quibus saepe delector, moderatis, vi-
res diuturno labore fatigatas, utcunque erigens, ac animum phar-
macia illustrandi desiderio recreans, cuncta, quae ad hanc artem spectare
dicuntur, aut utiliter queunt referri tam perspicua, & accurata do-
cendi methodo contexui, ut nihil ad illius perfectionem desiderari vi-
deretur.

Totum autem opus in duas partes secatur, Prior Institutiones Phar-
maceuticas, seu theoriam, posterior Officinam, seu praxim tradit. Inter
utramque sunt libri tres, de materia Medica, ut ambabus possint inser-
uire. Seu enim medicamenta in rem praesentem expetantur, quae in In-
stitutionibus multa sunt, seu ad futuros vsus, quae in Officina adhuc plura
describuntur, singulorum materia ex dictis libris querenda & agno-
scenda

scenda: qua idcirco sic aptius collocatur, quam in totius operis initio, Licet
prius debeant simplicia dignosci, quam seligi. In libro igitur priore de
medicamentorum delectu agitur: In secundo, de preparatione: In tertio,
de compositione: In quarto, de legibus in compositione seruandis: In quin-
to de formulis remediorum. His accedunt alii tres libri, nempe de plantis,
mineralibus, & stirpibus. Posterior pars, quam Officinam Pharmaceuti-
cam, seu Antidotarium nominamus, in duas rursus partes diuiditur;
Prima de medicamentis sumendis, altera de admouendis differit. Atque
denuo utraque in libros tres distinguitur, & singuli in plures sectiones,
pro rerum docendarum varietate, & ordinis elegantius disponendi
ratione. Omnia, Lector beneuole, grata mente accipias,
& equi bonique consulas, rogo.

AD DO-